

الرژری واکنشی از سوی سیستم ایمنی بدن شما به چیزی است که اکثر افراد دیگر را آزار نمی‌دهد. افرادی که آلرژی دارند اغلب به بیش از یک چیز حساس هستند. موادی که اغلب باعث واکنش می‌شوند عبارتند از

گرده گل‌ها

مایتهای گرد و غبار

هاگ‌های کپک

شوره حیوانات خانگی

غذا

نیش حشرات

داروها

به طور معمول، سیستم ایمنی بدن شما با میکروب‌ها مبارزه می‌کند. این سیستم دفاعی بدن شماست. با این حال، در اکثر واکنش‌های آلژیک، به یک هشدار کاذب پاسخ می‌دهد. ژن‌ها و محیط احتمالاً هر دو نقش دارند.

علائم حساسیت چیست

علائم حساسیت بسته به نوع آلژن و پاسخ سیستم ایمنی، می‌توانند در شدت‌های مختلف بروز کنند. برخی از علائم رایج عبارت‌اند از

- علائم تنفسی: گرفتگی بینی و حلق، عطسه مکرر، سرفه خشک و افزایش ترشحات پشت حلق که به دلیل التهاب و تحریک راه‌های هوایی ناشی از آزاد شدن هیستامین است
- علائم چشمی: خارش، قرمزی و آبریزش چشم که ناشی از تحریک غشای ملتحمه است
- آبریزش بینی، افزایش تولید موکوس و احساس فشار در سینوس‌ها: علائم بینی و سینوسی
- علائم عمومی و پوستی: خستگی مفرط، خارش در گلو، بینی و گوش‌ها، کهیر و در برخی موارد، مشکلات پوستی

عوامل موثر در ابتلا به آلرژی چیست؟

- عوامل متعددی در ابتلا به آلرژی نقش دارند که شامل زمینه ژنتیکی، عوامل محیطی و تماس مداوم با آلرژن‌ها است. مهم‌ترین عوامل مؤثر در ابتلا به آلرژی عبارت‌اند از:
 - عوامل ژنتیکی: استعداد ابتلا به آلرژی (آتروپی) قابل انتقال از والدین به فرزندان است، اما نوع دقیق آلرژی لزوماً به ارث نمی‌رسد. به‌عنوان مثال، اگر یکی از والدین آلرژی داشته باشد، احتمال ابتلای فرزند حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد و اگر هر دو والدین مبتلا باشند، این احتمال به ۶۰ تا ۸۰ درصد می‌رسد.
 - عوامل فردی: سن کودکی، داشتن سابقه‌ی آسم یا سایر بیماری‌های آلرژیک مانند آگزما (درماتیت آتوپیک) و رینیت آلرژیک، سیستم ایمنی بیش‌فعال و برخی بیماری‌های خودایمنی می‌توانند خطر بروز آلرژی را افزایش دهند.
- آلرژن‌های محیطی:
 - آلرژن‌های هوایی: گرده‌ی گیاهان، موی حیوانات، گرد و غبار، قارچ‌ها و سوسک‌ها.
 - آلرژن‌های غذایی: برخی غذاها مانند بادام‌زمینی، آجیل، گندم، سویا، ماهی، صدف، تخم‌مرغ و شیر.
 - آلرژن‌های حشرات: نیش زنبور عسل، پشه‌ها و مورچه‌های آتشین می‌تواند واکنش‌های آلرژیک شدید ایجاد کند.
 - آلرژن‌های دارویی: برخی آنتی‌بیوتیک‌ها، مانند پنی‌سیلین و سفالوسپورین‌ها، داروهای و برخی بی‌حس‌کننده‌های موضعی ممکن است باعث (NSAIDs) ضدالتهاب غیراستروئیدی. واکنش آلرژیک شوند.
 - آلرژن‌های شغلی: مواد شیمیایی، فلزات (مانند نیکل)، رنگ‌ها و لاتکس که در محیط‌های کاری خاص مانند بیمارستان‌ها و آزمایشگاه‌ها یافت می‌شوند.
 - آلرژی‌ها می‌توانند موقتی یا مزمن باشند و شدت آن‌ها بسته به میزان تماس با آلرژن و پاسخ سیستم ایمنی بدن متفاوت است.

روش درمان آلرژی چیست؟

درمان آلرژی بر اساس شدت علائم، نوع آلرژن و نتایج آزمایش‌های تشخیصی انجام می‌شود. برنامه درمانی معمولاً شامل ۳ روش اصلی است:

اجتناب از آلرژن‌ها: اولین قدم در درمان آلرژی، کاهش تماس با آلرژن‌ها است. برای مثال، پرهیز از گرده گل‌ها، موی حیوانات، گرد و غبار و مواد غذایی خاص می‌تواند به کاهش علائم کمک کند. این روش شامل پاکسازی محیط زندگی و استفاده از ماسک یا فیلترهای هوای مناسب است.

درمان دارویی:

: برای تسکین علائم آلرژی، از داروهایی مانند

آنتی‌هیستامین‌ها: این داروها با مهار هیستامین که مسئول علائم آلرژی است، به کاهش خارش، عطسه و آبریزش بینی کمک می‌کنند.

کورتیکواستروئیدها: این داروها به کاهش التهاب و تورم مخاط بینی و مجاری هوایی کمک می‌کنند و معمولاً در قالب اسپری بینی یا قرص استفاده می‌شوند.

دکونژستانت‌ها: این داروها برای کاهش احتقان بینی مؤثر هستند و معمولاً به صورت اسپری بینی یا قرص در دسترس هستند.

آنتی‌لوکوترین‌ها: این داروها به کنترل علائم آلرژی ریوی مانند تنگی نفس و خس‌خس سینه کمک می‌کنند.

ایمونوتراپی (ایمونوتراپی آلرژن‌ها): در این روش، فرد به طور تدریجی و تحت نظر پزشک به آلرژن‌های خاص (مانند گرده گیاهان یا گرد و غبار) مقدار کمی از آن‌ها تزریق می‌کند یا در دهان قرار می‌دهد تا سیستم ایمنی بدن به آن‌ها عادت کند. این درمان ممکن است به صورت تزریقی زیرپوستی (آلرژن‌ها به صورت آمپول وارد بدن می‌شوند) یا زیرزبانی (آلرژن به صورت قرص یا قطره زیر زبان قرار می‌گیرد) انجام شود. این روش در کاهش علائم آلرژی فصلی و برخی آلرژن‌های غذایی مؤثر است.